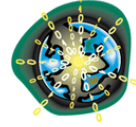

ภาษาต่างประเทศกับการเรียนรู้ในยุคโลกาภิวัตน์

โดย อาจารย์อริพงษ์ สุริยา

ปัจจุบันโลกของเราก้าวล้ำนำสู่ยุค “โลกาภิวัตน์” หลายคนคงจะชินหูกับคำนี้มาพอสมควร เพื่อไม่ให้เป็นการตกยุค เราก็มารู้จักกับมันให้ชัดเจนยิ่งขึ้นก็จะเป็นการดี สมศักดิ์ศรีคนรุ่นใหม่อยู่ใน Trend คำว่า “โลกาภิวัตน์” หรือภาษาอังกฤษใช้คำว่า “Globalization” ถ้าแปลกันตรงๆ ตัวมีความหมายว่า การแพร่กระจายไปทั่วโลก หรือถ้าจะบอกเป็นภาษาที่เข้าใจง่ายและคุ้นเคยคือ เป็นยุคที่โลกไร้พรมแดน กล่าวคือ ข้อมูลซึ่งมีทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม ศาสนา วัฒนธรรม ได้มีการถ่ายโอนหรือถ่ายทอดไปยังอีกซีกโลกหนึ่งได้ด้วยความรวดเร็ว โดยอาศัยเครื่องมือและเทคโนโลยีทางการสื่อสารที่ทันสมัย เช่น การขนส่ง คอมพิวเตอร์ การเจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจ สังคม ศาสนา วัฒนธรรม ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัจเจกบุคคล สังคม ธุรกิจ และการเมืองทั่วโลก คำว่าโลกไร้พรมแดน เข้ามาสู่สังคมไทยในยุคที่เรียกว่าไอที (IT = Information Technology) โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ เมื่อมีการเกิดเครือข่ายโทรคมนาคมที่โยงใยทั่วโลกด้วยระบบคอมพิวเตอร์ที่เรียกว่า Internet (International Network) เมื่อโลกก้าวเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ คงปฏิเสธไม่ได้ที่ประเทศไทยของเราเป็นประเทศเล็กๆ ประเทศหนึ่งในประชาคมโลก ก็ต้องเป็นไปตามกระแสของโลกอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ และจำเป็นต้องมีการเปิดประเทศ ตลอดจนมีปฏิสัมพันธ์กับนานาชาติอารยประเทศมากยิ่งขึ้น และสิ่งทีถือว่่าเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ทั่วทั้งโลกของเราสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างเข้าใจก็คือ “ภาษา”

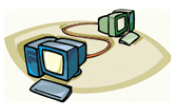

ขณะนี้ทุกคนได้ผ่านวัยที่เรียกว่า “นักเรียน” มาแล้ว และกำลังก้าวอย่างเข้าสู่รั้วมหาวิทยาลัยสู่วัย “นักศึกษา” แน่แน่นอนว่าชีวิตของเราต้องมีการเปลี่ยนแปลงมากพอสมควร ในวัย “นักเรียน” เราพึ่งตำราและครูอาจารย์ ท่านได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้อย่างเต็มกำลังความสามารถ แต่คำว่า “นักศึกษา” มีความหมายและเป็นไปมากกว่านั้น เราต้องปรับตัวเป็นผู้ใหญ่ขึ้นอีกขั้น มีความรับผิดชอบมากขึ้น ไม่มีใครคอยมาบังคับให้เราเรียน ไม่มีใครคอยมาป้อนให้เราหมดทุกอย่าง เราต้องพึ่งตนเอง ต้องบังคับและปรับตัว ตลอดจนศึกษาและเรียนรู้เพิ่มเติมด้วยตัวเองมากขึ้น เพื่อให้มีมุมมองในสิ่งแวดล้อมของสังคมโลกได้กว้างขึ้น พร้อมจะก้าวสู่ความเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพต่อไปในอนาคต ปัจจัยสำคัญที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในโลกกว้างและเป็นการเรียนรู้ตลอดชีวิต คือ “ภาษา” เราคงเลือกที่จะศึกษาเฉพาะภาษาไทยของเราเองอย่างเดียวเห็นจะไม่เพียงพอในโลกที่กำลังหมุนไปและเปลี่ยนแปลงทุกขณะ จำเป็นที่เราจะต้องศึกษาภาษาต่างประเทศอื่นๆ ที่ไม่ใช่ภาษาแม่ของเราเพิ่มเติมให้มากขึ้น และคงปฏิเสธไม่ได้ว่าภาษาต่างประเทศที่เข้ามาในชีวิตของเราในปัจจุบันมีหลายภาษา เช่น ภาษาอังกฤษ ฝรั่งเศส เยอรมัน จีน และญี่ปุ่น เป็นต้น แต่ภาษาแรกและถือว่่าเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสารไปทั่วโลกในปัจจุบัน ก็คือ “ภาษาอังกฤษ” ซึ่งเป็นภาษาที่เราจะต้องผูกพันกับมันไปอีกตลอดชีวิตก็ว่าได้ (เพราะฉะนั้น ใครที่ไม่ชอบภาษาอังกฤษจงรีบเปลี่ยนความคิดใหม่ซะนะ) เพื่อให้มองภาพได้ชัดเจน และเป็นแง่คิดให้เราหันมารักภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น ขอยกตัวอย่างในเรื่องใกล้ๆ ตัว ในชีวิตประจำวันของเราที่เกี่ยวข้องกับภาษาต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็น ... หนังสือที่เราใช้ในการเรียนการสอนส่วนใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายวิชาซึ่งเป็นเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีใหม่ๆ ซึ่งมีจุดกำเนิดจากต่างประเทศ และยังไม่มียังหนังสือภาษาไทยเขียนขึ้นมา ก็คงหลีกเลี่ยงไม่พ้นที่เราจะต้องอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ (Text Book) อันนี้หนีไม่พ้นแน่ๆ เพราะการเรียนการสอนด้านวิศวะ ต้องเกาะติดกับเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่ก้าวไวยังกะดิจรวด จึงต้อง update ให้ทันสมัยตลอดเวลา

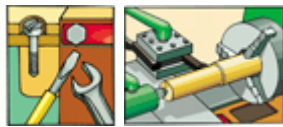

การใช้งานคอมพิวเตอร์ และโปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่างๆ เองง่ายๆ ว่าใครไม่รู้จึก Windows ก็คงจะน้อยคนเต็มทน หรือโปรแกรมต่างๆ อีกมากมาย ล้วนมีพื้นฐานการพัฒนาจากต่างประเทศ

ซึ่งภาษาส่วนใหญ่ที่ใช้ในกลุ่มการใช้งาน ตลอดจนตัวโปรแกรมเองก็เป็นภาษาอังกฤษแทบทั้งสิ้น (แม้ว่าปัจจุบันจะมีเวอร์ชันที่เป็นภาษาไทยมากแล้วก็ตาม) อันนี้ถ้าไม่เข้าใจภาษาอังกฤษ เมื่อเกิดปัญหาในการใช้งานขึ้น (หรืออาการที่เค้าเรียกกันว่า Hang) ก็คงจะแก้ไขอะไรได้ยากลำบากเหลือเกิน

อินเทอร์เน็ต (Internet) คงเป็นอีกคำที่ ณ ชั่วโมงนี้ใครไม่รู้จัก คงเรียกว่าเซชระเบิด ซึ่ง Internet ถือเป็นแหล่งรวบรวมสรรพความรู้สาขาต่างๆ มากมาย ถือเป็นคลังสมองอันสำคัญและทรงพลังของโลกเรา อยากรู้อะไรก็เข้า Internet หาได้เลย และเมื่อโครงข่าย Internet มันโยงใยทั่วโลก แหล่งความรู้ก็คงไม่ได้มีเพียงภาษาไทยอย่างเดียว เพราะฉะนั้น หากเรามีพื้นฐานภาษาอังกฤษที่ดี ก็จะสามารถสืบค้นข้อมูล ความรู้ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย ไม่ใช่ว่าค้นหาความรู้อะไรก็ใช้แต่ภาษาไทย จะทำให้การค้นหาความรู้จำกัดอยู่ในวงแคบ ไม่เกิดการใช้งาน Internet อย่างคุ้มค่า

เครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ มีเครื่องมือ เครื่องใช้ ภายในบ้าน และยังมาเรียนต้องเจอกับเครื่องมือ เครื่องใช้ต่าง ๆ ภายในห้อง Lab มากมาย ที่เป็นของทำจากโรงงานต่างประเทศ ซึ่งกลุ่มการใช้งานก็ล้วนแล้วแต่เป็นภาษาอังกฤษ อันนี้ถ้าไม่เข้าใจ อาจเกิดการลองผิดลองถูก (คงวุ่นน่าดูเหมือนกัน)

การสมัครและสัมภาษณ์งาน เนื่องจากโลกในยุคโลกาภิวัตน์ มีการไหลเข้ามาของเทคโนโลยีต่างๆ จากต่างประเทศเป็นเหตุให้บริษัทข้ามชาติจำนวนมากมาย เข้ามาตั้งโรงงาน ในประเทศของเรา และก็มี การนำเอาวิศวกรและผู้บริหารบางส่วนจากบริษัทแม่มาด้วย ดังนั้น บริษัทเหล่านี้มักเลือกคนที่มีความรู้ด้านภาษาต่างประเทศเข้าทำงาน เพื่อสามารถสื่อสารกับบุคลากรที่มาจากต่างประเทศได้เป็นอย่างดี และง่ายต่อการเรียนรู้เทคโนโลยีต่างๆ ตลอดจนส่งผลการได้ไปอบรมที่บริษัทแม่ในต่างประเทศ ดังนั้น เพื่อเป็นการเปิดโอกาสในส่วนตัวให้กับตัวเอง

นอกจากนี้ เนื่องจากปัจจุบัน รัฐบาลกำลังให้การสนับสนุนเรื่องการท่องเที่ยวเป็นอย่างมากทำให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเข้ามาประเทศเราไม่ใช่น้อยในแต่ละปี หากเรามีทักษะด้านภาษาอังกฤษที่ดี ก็จะเป็นการเปิดโอกาสในการพูดคุยกับชาวต่างชาติ ให้การช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในสถานการณ์ที่จำเป็นได้ นอกจากนี้ ยังมีโอกาสได้เรียนรู้และแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งกันและกัน เป็นการเปิดมุมมองในการมองโลกของเราให้กว้างไกลยิ่งขึ้นด้วย

ที่กล่าวมาทั้งหมดข้างต้น เป็นตัวอย่างเล็กๆ บางส่วนที่ชีวิตเราต้องผูกพันอยู่กับภาษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาอังกฤษ ซึ่งจะเห็นได้อย่างชัดเจนว่าภาษาต่างประเทศมีความสำคัญต่อการเรียนรู้ในยุคโลกาภิวัตน์และในสังคมแห่งการเรียนรู้เป็นอย่างมาก ซึ่งการรู้แค่เพียง 2 ภาษาอาจจะยังไม่เพียงพอเราจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาที่ 3 (ไม่ใช่ภาษาท้องถิ่น : ภาษาอีสาน ของเรานะ) ไม่ว่าจะเป็นภาษาจีน ฝรั่งเศส เยอรมัน สเปน ญี่ปุ่น ฯลฯ ซึ่ง มีแนวโน้มว่าในอนาคตอันใกล้ ภาษาจีนอาจจะกลายเป็นภาษากลางอีกภาษาหนึ่งที่เรานำจำเป็นต้องเรียนรู้ เนื่องจากประเทศจีนเป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดในโลก และหากรวมคนจีนที่อาศัยอยู่ตามภูมิภาคต่างๆ แล้ว จำนวนคนที่รู้ภาษาจีนถือว่ามามีปริมาณมาก ประกอบกับการที่ประเทศจีนมีกำลังในการซื้ออย่างมาก เนื่องจากเหตุผลเรื่องจำนวนประชากร ทำให้การผลิตสินค้าแต่ละอย่าง สามารถทำออกมาได้ครั้งละมากๆ ทำให้สินค้าที่ผลิตในประเทศจีนมีราคาที่ถูกลงทำให้เป็นจุดแข็งที่บริษัทต่างๆ พยายามเข้าไปตั้งโรงงานการผลิตที่จีน สินค้าของบริษัทที่มีชื่อเสียงอย่างเช่น Sony, Canon ฯลฯ ปัจจุบันนี้ ก็ไปผลิตที่จีนกันเป็นจำนวนมาก สังเกตดูๆ เวลาซื้อของมียี่ห้อ สังเกตดูที่ป้ายของสินค้าเดี๋ยวนี้อีก Made in China กันมากมาย ผู้เขียนเคยได้รับของที่ระลึกจากประเทศออสเตรเลีย เป็นตุ๊กตาหมีโคล่าตัวเล็กๆ และกระเป๋าตุงค์ ป้ายยังเป็น Made in China เลย ซึ่งกำลังและปริมาณสินค้าจำนวนมากขนาดนี้ จะเป็นตัว

สร้างให้จีนเป็นมหาอำนาจเหนือกว่ามหาอำนาจบางประเทศคงไม่ยาก ภาษาจีนจึงน่าจะเป็นอีกภาษาที่เราจำเป็นต้องเรียนรู้ในอนาคต เพื่อสามารถติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ฟังเรื่องราวและความสำคัญของภาษาต่างประเทศกับการเรียนรู้ในยุคโลกาภิวัตน์มาก็มากแล้ว คงพอทำให้เราได้ข้อคิดและมุมมองที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนมองโลกได้ในมุมที่กว้างขึ้น หรืออาจกระตุ้นต่อมแห่งการเรียนรู้ให้เราหันมาสนใจที่จะเรียนรู้ภาษาต่างประเทศกันมากขึ้น มีประโยคหนึ่งที่ผู้เขียนมักจะได้ยินในวงสนทนาของนักศึกษาที่เรียนคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่บอกว่า นักศึกษาวิศวกรรมศาสตร์ ส่วนใหญ่ไม่ค่อยเก่งภาษา เพราะคนที่เรียนวิศวกรรมศาสตร์ มักมีทักษะทางการคำนวณค่อนข้างดี ซึ่งค่อนข้างสวนทางกับทักษะทางด้านภาษา เลขขาดความเอาใจใส่และสนใจเท่าที่ควร เหมือนกับว่ามันไม่ค่อยถนัด เลขไม่ตั้งใจมันซะอย่างนั้น ซึ่งผู้เขียนก็เป็นผู้หนึ่งที่เคยมีความคิดเช่นนั้น แต่หลังๆ มามุมมองก็เปลี่ยนไป เพราะว่ามันหลีกเลี่ยงจากภาษาต่างประเทศไม่ได้แน่ๆ ถ้าใครมีความคิดเดิมอย่างนั้น ก็อยากจะทำให้เปลี่ยนแนวความคิดและมุมมองใหม่ ก่อนที่จะสายเกินแก้ไข หรืออาจทำให้เสียโอกาสดีๆ ในชีวิตหลายๆ อย่าง ขอให้คิดว่าทุกอย่างเรียนรู้กันได้ พื้นฐานและทักษะไม่ค่อยดี ก็ต้องอาศัยการฝึกฝนเพียรพยายามและความมุ่งมั่นตั้งใจมากหน่อยจะก็สัมฤทธิ์ผลได้เหมือนกัน

ภาษาต่างประเทศในสังคมแห่งการเรียนรู้ในยุคโลกาภิวัตน์ถือได้ว่าเป็นอาวุธสำคัญ ที่จะทำให้เราเป็นต่อและมีความโดดเด่น เมื่อผนวกกับวิชาความรู้ ความสามารถทางด้านวิศวกรรมศาสตร์ที่เราศึกษาอยู่ จะเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้เราประสบความสำเร็จในชีวิต ตลอดจนเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณค่าของประเทศชาติสืบไป

วันนี้คุณให้ความสำคัญกับภาษาต่างประเทศแล้วหรือยัง ? ถ้ายังเริ่มต้นได้เลยนะครับ...